

Γιών-Μέγα, Ελλην. Βιβλιογρ.

άριδ. 1292 (Α', σ. 206).

Σταχεύπιονς

Άδωνάσιος

‘Υπό Γιών-Μέγα προγραφται, ενδ' αντι, τοις λογοτ:

<<* 1292. — Ὡρυγία ἢ Ἀρχαιολογία. Προσέχοντα την Ἀρχαιοτάτων Ἑρνῶν ἢ τὴν δύο Πρώτων αἰώνων τοῦ Ἀδρίανου καὶ Ἡρωΐου, τὸν Τολοπίου, τὰς Κορινθιακὰς, Θεοφονιὰς, τὴν αὔρινήν καὶ πρόοδον τῆς Εἰδωλολατρείας, καὶ τὰς κλιτολογαθρεῖας ταῖς Χερογραφταῖς, Κεροσποτιάρη, Μυδολογταῖς πληρεόλατη τὴν Θεῖν καὶ Ἡρών ταλαί γενεαλογίαν σαρκινογραφίαν δει-

τῆς Κολοπίας καὶ Ἀλληγορίας, τὰς Τεγέλας, τοὺς Αγύρας, τὰ
 Μαρλάς, καὶ πάστα τὰ οὐρανικά καὶ Ἑδριά, πρός
 γνῶσσαν τῆς Αρχαιολογίας, καὶ μάλα ἡγετικούς ποιηταύ
 καὶ δυγγαρβέαν, οὐταχθεῖσαν νό Ἀδανοίου Σταγείρι-
τον. Καθηγούσαν τῆς Ἑλληνικῆς γηγενεῖας ἐν τῇ Βιέννῃ,
 τῆς Αονολοπίας Καισαροβασικῆς Ἀναστήριξ, τοῦ Ἀναλογι-
 κοῦ γνωστοῦ. Τόπος περιπλόκος. Ἐν Βιέννῃ τῆς Αονολοπίας
 ἐν τῇ λινογραφίᾳ τοῦ γ' υπαρχούσης. Βαρδ. Τοβενίου. 1820.»

